

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קב ע"א
טעם לשעיר המשתלח - ג

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּוִי לֹון לְעַמָּא דְעֵשׂוֹ, בְּשַׁעֲתָא
 דְהָאֵי שְׁעִיר מְשַׁדְרֵי לְהָהוּא דְלְטוֹרָא מְמַנָּא
 דְעַלְיֵיהּ, דְבְגִינְיָה אָתֵי לְשַׁבְחָא לֹון לְיִשְׂרָאֵל,
 וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲהַדְרַךְ כָּל אֵינּוֹן חוּבִין לְרִישָׁא
 דְעַמִּיּוּהַ, בְּגִין דְכְּתִיב, (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן
 לְנַגֵּד עֵינָי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הוּוּ יְדַעֵי
 אוֹמוֹת הָעוֹלָם מֵהָאֵי שְׁעִיר, לֹא שִׁבְקוֹן לֹון
 לְיִשְׂרָאֵל, יוֹמָא חַד בְּעַלְמָא.

תָּא חַזִּי, כָּל הָהוּא יוֹמָא מְשַׁתְּדַל אִיהוּ בְהָהוּא
 שְׁעִיר, וּבְגִין כֶּךָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְכַפֵּר לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל, וְדַכִּי לֹון מְכַפֵּל, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח קְטִיגוֹרְיָא
 קַמִּיּוּהַ. לְבַתְרָה, הוּא אָתֵי וּמְשַׁבַּח לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.
 וְכַדִּין שְׁאִיל לֵיהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר, וַיֹּאמֶר יי' אֶל
 הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא, אָתֵיב בְּתוֹשְׁבַת־תִּיּוּהוּ דְיִשְׂרָאֵל,
 וְקְטִיגוֹרָא אֲתַעְבִּיד סִינְיגוֹרָא וְאֶזִּיל לֵיהּ.

שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא. מִשִּׁיב בְּתוֹשְׁבַתְהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהַקְטִיגוֹר נֶעֱשֶׂה סִינְגוֹר וְהוֹלֵךְ לוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹי לוֹ לְעַם
 שֶׁל עֵשׂוֹ בְּשַׁעֲהַ שְׁשׁוּלְחִים
 אֶת הַשְּׁעִיר הַזֶּה לְאוֹתוֹ
 הַמְלָשִׁין שֶׁמְמַנֶּה עֲלֵיהֶם,
 שֶׁבְּגָלְלוּ בָּא לְשַׁבַּח אֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מַחְזִיר אֶת כָּל הַחַטָּאִים עַל
 רֹאשׁ עַמּוֹ, מְשׁוּם שֶׁכְּתוּב
 (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא
 יִכּוֹן לְנַגֵּד עֵינָי. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הָיוּ יוֹדְעִים
 אֲמוֹת הָעוֹלָם מֵהַשְּׁעִיר הַזֶּה,
 לֹא מְשַׁאֲרִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 יוֹם אֶחָד בְּעוֹלָם.

בֹּא רֵאֵה, כָּל אוֹתוֹ יוֹם הוּא
 מְתַעַסֵּק עִם אוֹתוֹ שְׁעִיר,
 וּמְשׁוּם כֶּךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְכַפֵּר לְיִשְׂרָאֵל וּמְטַהֵר אוֹתָם
 מֵהַכֹּל, וְלֹא נִמְצְאָת קְטִיגוֹרְיָה
 לְפָנָיו. אַחַר כֶּךָ הוּא בֹּא
 וּמְשַׁבַּח אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֶזֶר
 שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר ה'
 אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא. מִשִּׁיב בְּתוֹשְׁבַתְהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהַקְטִיגוֹר נֶעֱשֶׂה סִינְגוֹר וְהוֹלֵךְ לוֹ.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אז הקדוש ברוך הוא אומר לשבעים השנים שסביב הכפסא: ראיתם את המלשין הזה, איך עומד על בני תמיד? (מספיימים) הרי שער אחד שנמצא (שנשלח) אצלו בפתק עם כל חטאיהם וכל טעיותיהם, וכל מה שחטאו ויחבו לפני, והוא קבל אותם. אזי כלם מספיימים שיחזרו אותם החטאים על עמו.

רבי אבא אומר, כל אותם עוונות וחטאים נדבקים בו, כמו שכתוב (מיכה ז) ותשליך במצלות ים כל חטאתם. ואחר כך כלם חוזרים על ראשי עמו, זהו שכתוב (ויקרא

טז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה.

בדין קדשא ברוך הוא אמר לשבעין שרין דסחרין כורסייא, חמיתון האי דלטורא, היאך קאים על בני תדיר, (אסתכמו) הא שעירא חדא דאשתכח (ס"א אשתדר) גביה, בפתקא דכל חובייהו וכל טעיותייהו, וכל מה דחטו ויחבו קמאי, והוא קביל לון. בדין אסתכמו כלהו, דיהדרון אינון חובין על עמיה.

רבי אבא אומר, כל אינון חובין וחטאין מתדבקין ביה, כמה דכתיב, (מיכה ז) ותשליך במצולות ים כל חטאתם. ולבתר, כלהו מתהדרן ברישיהון דעמיה, הךא הוא דכתיב, (ויקרא טז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה.

ספר אור הזהר (עמוד 402)

– פרק כו –

שלחן ערוך הזהר הלכות תלמוד תורה סימן רמ"ו

להגאון הצדיק הרב אברהם אביש צינורט שליט"א

חלק חמישי ירושלים תשס"א

א) מי שלומד סתרי תורה נקרא בן להקדוש ברוך הוא, ואשרי חלקו בכל העולמות קמ. מאנדישתדל באורייתא למנדעליה לקודשא ברוך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא ברוך הוא, כל חילי שמיא, לית מאן דימחי בידיה, בכל שעתא דאצטריף למיעל לגבי אבוי. זכאה חולקיה בעלמין בלהו. ובגין דא, כד אשתדל למנדע ליהבארח פרט, ברוא דחכמתא, בדין אקרי בן. [תרגום ללשון הקדש]: מי שעוסק בתורה (בדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. (ולכן) כל צבאות השמים אין (מהם) מי שימחה בידו בכל שעה שהוא צריך להכנס אצל אביו. אשרי חלקו בכל העולמות. ומשום זה בשמשתדל לדעת אותו בדרך פרט בסוד החכמה, אז נקרא בן. (רעיא מהימנא סוף פרשת בהר דף קיב.)